

[Hassing Jørgensen.]

rigtig klar over, hvad dette Tillægsord betyder, men jeg haaber, det er noget meget udmærket.

Oprettelsen af dette nye Fakultet skyldes et privat Initiativ, som tillige har sikret meget betydelige Bidrag til Opretholdelse af Driften. Dels har Otto Mønstedts Fond tilsagt 20 000 Kr. aarlig i 3 Aar og 30 000 Kr. til Anskaffelser en Gang for alle, dels har en anonym Giver skænket 100 000 Kr., og endelig har Aarhus Byraad, der ustandselig har bragt meget betydelige Ofre til Fremme af Universitetssagen, i denne Anledning bevilget 35 000 Kr. og erklæret sig villigt til fortsat at støtte Driften. Det har derefter næppe været forbundet med større Betænkeligheder for Undervisningsministeriet at give Tilsagn om Tilladelse til dette Fakultets Oprettelse.

Jeg vil gerne udtale min fulde Tilslutning til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Sneum og det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte med Hensyn til Professorernes økonomiske Vilkaar, deres Anciennitets- og Pensionsvilkaar. Det siger sig selv, at det vil være af overmaade stor Betydning, at Universitetet til enhver Tid kan byde sine Lærere betryggende og gode økonomiske Vilkaar.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at bemyndige Undervisningsministeren til at anerkende Undervisningen ved Aarhus Universitet og de nærmere Former derfor, at godkende Lærerkæfterne og yde Tilskud til Driften i Henhold til Bevillinger paa Finansloven. Det paa Finansloven for det kommende Aar opførte Tilskud er ca. 270 000 Kr., og heri er ikke indbefattet noget Tilskud til det økonomiske Fakultet, hvis Drift er Statskassen uvedkommende. Den tilsvarende Lov af 1931 havde som Titel: Lov om Anerkendelse af og Tilskud til Universitetsundervisning i Aarhus. Dette Lovforslag hedder: Lov om Aarhus Universitet. Det er en bemærkelsesværdig Forskel, et Udtryk for, at Institutionen er en Realitet, og det understreges yderligere ved, at Lovforslagets § 6 fastslaaer, at Aarhus Universitet er en selvejende Institution.

Jeg kan tilsiige Det radikale Venstres Tilslutning til dette Lovforslag. Efter Lovforslaget skal en Revision af Loven finde Sted i Rigsdagssamlingen 1941—42 — det bliver altsaa om 5 Aar. Det er mit Haab, at vi til den Tid vil staa over for mere omfattende Foranstaltninger, idet jeg gaar ud fra, at disse 5 Aar vil blive rige paa Erfaringer og aabne nye Udviklingsmuligheder for Aarhus Universitet.

Hartel: Da Loven af 28. April 1931 vedtoges, var der mange, der frygtede for, at Aarhus Universitet, som i det mindste i Teorien oprettedes i Henhold til denne Lov, ikke skulde blive andet i Praksis end et Slags Appendix til Københavns Universitet. Alle Bekymringer i den Retning har ved den Udvikling, der er sket i de senere Aar, vist sig at være overflødige, og jeg takker den ærede socialdemokratiske Ordfører for hans Redegørelse her i Dag, idet den gør det overflødigt for andre at komme videre ind paa den Udvikling, der i Praksis har fundet Sted.

Jeg vil ogsaa slutte mig til det, der blev fremhævet af Ventres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, at Tiden maatte være inde til at naa frem til en Ordning, som tilsikrede Aarhus Universitet fuld Uafhængighed og Ligestilling i alle Henseender.

Det er rigtigt, hvad den sidste ærede Taler gjorde opmærksom paa, at Udviklingen fra 1931 til nu er markeret ganske klart ved den forskellige Overskrift paa de to Lovforslag. Det føles naturligt, at det nu hedder „Aarhus Universitet“ slet og ret, ligesom det hedder „Københavns Universitet“, hvilket sidste dog altid tidligere har været Universitet for hele Landet, selv om det bar dette Navn. Skulde der ligge en Reklame for Byen Aarhus i Navnet, mener jeg, at Byen Aarhus har fortjent denne Reklame ved de store Ofre, den har bragt for at rejse dette sit Universitet. Jeg henviser i den Anledning til de Udtalelser, som nu afdøde Niels Neergaard fremsatte i dette høje Ting under Lovens Behandling den 12. Marts 1931, hvori han sagde, at Aarhus her var et Eksempel til Efterfølgelse for andre Byer, der vilde rejse tilsvarende Spørgsmaal og søge dem gennemført.

Gennem hele Lovforslaget, saaledes som det foreligger formet, gaar der et Forsøg paa at frigøre Aarhus Universitet for ethvert Skin af et Formynderskab fra Københavns Universitets Side. Der er af tidligere Ordførere henvist til Affattelsen i § 1. Jeg skal henvisse til, at i § 2 baade under a), b) og c) er den samme Stræben klart fremtrædende i den Formulering, der er valgt, idet Københavns Universitet ikke anføres paa samme Maade som tidligere.

Vi kan tiltræde, at man tilstræber Ensartethed i Eksamensvilkaarene, saaledes som det foreslaas i Lovforslagets § 5. Det værste, som kunde ske for Aarhus Universitet, var jo, at dets Eksaminer under den ene eller den anden Form ikke blev anset for at være saa værdifulde som Eksa-